
JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Pinksterdienst
Afscheid Alke Liebich
Interview Auke Rosendal
Interview Marike Brijder
Wake voor Vluchtelingen

KERKDIENTEN

7 juli: Arend van Baarsen
14 juli: Alke Liebich
21 juli: Alke Liebich
28 juli: Harm Dane
4 augustus: Marthe de Vries
11 augustus: Nanja ter Brake
18 augustus: Henk Dikker Hupkes
25 augustus: Alke Liebich
1-september: Renske van Berkel

TER OVERWEGING

GASTVRIJE MENSEN, LANDSCHAP EN AARDE

Het is een stille ochtend. Ik loop om het hoofdgebouw heen en de kruidentuin in, in stilte. Ik groet de zon en de lucht; ik laat me verwelkomen door de hemel en de vogels. Dat is het eerste ritueel van de dag. Dan is er de stiltemeditatie op de gastvrije mediatiezolder. Deze ruimte is alleen is bestemd voor de stilte. Na het ontbijt, met uitzicht op het weiland en de kerktoeren van Jorwerd, ga ik naar het ochtendgebed in de oude kaaskelder*. Op de plek waar de kazen rijpten, liggen nu kussentjes en liedbundels. De kaars brandt.

Zo viert de kleine gemeenschap van Nijkleaster bij het dorpje Hilaard, net onder Leeuwarden, elke nieuwe dag. Sinds begin 2023 wonen acht mensen in het Westerhûs, het kloostergebouw van Nijkleaster. Een oude boerderij - rijksmonument - die is omgebouwd en aangevuld tot een modern klooster. Ik was er een weekend te gast en vierde mee. Niets moet, (bijna) alles mag. Sinds kort is er een nieuwe ruimte voor vieringen bij gekomen: een openluchtkapel. Een oude mestsilo is omgebouwd tot 'Kapel fan de alde Friezen'. Je merkt al: de Friese identiteit is duidelijk aanwezig, zonder overheersend te zijn. De overige ruimtes zijn liefdevol vormgegeven en smaakvol ingericht. Men probeert in veel zelfvoorzienend te zijn: zonnepanelen, regenwateropvang, groentetuin-in-woording. In veel opzichten is dit een inspirerende omgeving.

De grond van de inspiratie is leven met God, in alle breedte. Elke week wordt uit de Bergrede gelezen (Matteüs 5-7). Elke avond wordt gelezen uit andere religieuze tradities. Denk dan aan Rumi, Thich Nhat Hanh of Mahatma Gandhi. En natuurlijk zijn andere kloostertradities een rijke bron - klassieke en moderne. De psalmen evenzeer als Taizé en Iona. Ook de verbinding met mens, aarde en wereld is een grote drijfveer. De 'kloosterlingen' vertellen graag over hun inspiratie. Het centrum van spiritualiteit wordt genoemd: ruimte maken voor God, om mens te worden.

Ik merk dat ik het moeilijk vind om die inspiratie over te brengen. Misschien kan dat ook niet. Je moet - en kunt - het zelf ervaren. En ja, wat fijn om op zo'n plek van vanzelfsprekend, doorleefd geloof te zijn. En nu pas zie ik het: dat zijn wij ook. Ook bij ons, Johanneskerk, doorleefd geloof. We vinden het bijna vanzelfsprekend.

Op nijkleaster.frl is er veel over te vinden. Als het lukt, gaan we ernaartoe. Ik had het aangekondigd in de Johannesmail. Interesse? Laat het mij weten.

Alke Liebich

**de correcte oude omschrijving van dit gewelf ben ik vergeten*

DIACONIE

COLLECTEDOEL VAN JULI: WARMIS, EEN VROUWEN- COÖPERATIE IN BOLIVIA

Voor de collecte in juli heeft de diaconie weer een doel gezocht waar we bij betrokken kunnen worden via eigen gemeenteleden. Het gaat om een doel in La Paz in Bolivia, waar de dochter van Tineke Boudestein en Arrien Kruyt woont en werkt. Zij heet Suzanne en ze stuurde ons de volgende informatie:

“Warmis is het woord voor vrouwen in de inheemse Aymara taal. Het is een coöperatie opgericht door en voor vrouwen die slachtoffer zijn geweest van huiselijk geweld. Vrouwen doen in Bolivia meestal geen aangifte van geweld omdat ze onzeker zijn over wat er daarna gaat gebeuren. De belangrijkste motivatie voor onze coöperatie is om elkaar te ondersteunen in het proces van aangifte, rechtszaak en het economisch weer op de been komen.

Onze eigen ervaring is dat het heel moeilijk is om uit een situatie van geweld te komen als je geen ondersteuning en kennis van juridische

procedures hebt. We hebben ook gezien dat vrouwen dan vaak in een depressie raken omdat ze niet weten wat ze moeten doen. Grote kans dat ze dan gaan drinken of andere middelen gebruiken om te proberen te vergeten wat er met hen is gebeurd. Daarom is het van groot belang dat deze vrouwen ondersteund worden en bezig kunnen blijven door middel van een activiteit die helpt om inkomsten te genereren. In Bolivia is er weinig formele werkgelegenheid en de meeste vrouwen kunnen wegens hun zorgtaken ook niet op standaardtijden werken. Daarom hebben wij ons als Warmis-vrouwen georganiseerd in een coöperatie; zo kunnen we samen verschillende soorten diensten aanbieden, zoals in de bouw, renovatie, loodgieters- en elektriciteitswerk, schoonmaak, catering, verzorging van kinderen en nog veel meer.

Daarnaast geven we ook workshops over geweldpreventie op scholen en markten, zodat meisjes en vrouwen de wet leren kennen en zich kunnen verdedigen. We doen dit werk in onze vrije tijd en proberen de meest kwetsbare sectoren van onze samenleving te bereiken.

Op dit moment zijn we met 32 Warmis die elke dag vechten voor gerechtigheid en om brood op de plank te krijgen.

Met uw financiële steun kunnen de Warmis de volgende activiteiten versterken: Korte workshops en andere activiteiten om de juridische stappen van de vrouwen te ondersteunen in hun rechtszaken tegen de geweldplegers. Trainingen in ambachten zoals bouw, bakkerij, chocolade maken, reparaties, elektriciteit en loodgieterswerk, aangepast aan de mogelijkheden en beschikbaarheid van de vrouwen.

Het aankopen van werkmaterialen zoals gereedschap en keukenspullen, zodat de vrouwen daarmee aan het werk kunnen. Het verlenen van tijdelijke directe hulp met voedsel en/of het betalen van huur in acute noodsituaties, wanneer de vrouwen om verschillende redenen niet kunnen werken en niemand hebben om hen te helpen met deze uitgaven.

Concreet in geldbedragen:

*Met een gift van **15 EURO** (100 bolivianos) kopen wij:*

VOEDSEL: Een pakket met 2 kilo Rijst, 1 kip, 15 eieren, 1 kilo suiker en groenten om een gezin voor 3 dagen te voorzien.

GEREEDSCHAP: 1 set met een spatel, hamer, schroevendraaijer en ander materiaal voor een klusjesvrouw of 1 set met sleutels en tangen voor loodgieterswerk.

*En met een gift van **30 EURO** (200 bolivianos) kunnen wij bekostigen:*

VASTE LASTEN van een gezin voor een **MAAND** (elektriciteit, water en gas)

SCHOOLBENODIGDHEDEN en vervoer naar school voor een kind

GEREEDSCHAP: schop, houweel, ijzer, en slijpschijven om mee in de bouw te werken.

De vrouwen zouden erg dankbaar zijn voor steun om hun werk voort te zetten en gerechtigheid en economische onafhankelijkheid te bereiken voor méér vrouwen in La Paz.”

U kunt voor uw gift ook gebruik maken van het bankrekeningnummer

NL 11 INGB 0000131451 t.n.v. de diaconie van de DoReJo-gemeente te Amersfoort.

COLLECTEDOEL AUGUSTUS 2024: 'MUSICIANS WITHOUT BORDERS'

Muziek verbindt mensen. Om samen te spelen moet je wel naar elkaar luisteren en in een gemeenschappelijk ritme werken. Dit uitgangspunt van het verbindende van de muziek was aanleiding om “*Musicians without borders*” op te richten. Deze stichting werkt met jongeren in conflictgebieden om samen een orkest op te zetten waar afkomst of sekse niet uitmaakt. Zo is er een orkest met onder andere musici met Joodse, Palestijnse, Syrische en andere achtergrond.

Naast de kracht van het samen spelen in een multicultureel orkest gebruikt "Musicians without borders" muziek ook als therapie voor het verwerken van oorlogstrauma's. Als diaconie hebben wij besloten de organisatie te steunen in hun goede werk.

Voor meer informatie kunt u ook kijken op de website

<https://www.musicianswithoutborders.org>

U kunt uw collectegift overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000 1314 51 van de Diaconie DoReJogemeente, o/v MwB

FINANCIEN VAN DE DIACONIE

Het collectiedoel van april, de stadsdominee, leverde 441,52 euro op. Ds. Diederiek van Loo is in Amersfoort stadsdominee. Zij ging ook regelmatig in onze kerk voor. Maar na 12 jaar in het Amersfoortse gaat zij vertrekken om predikant te worden in Leersum. We zullen haar missen en wachten met belangstelling af hoe het verder zal gaan met de functie van stadsdominee. Deze functie is onderdeel van de Protestantse Gemeente Amersfoort.

In mei werd er geld ingezameld voor de actie Vakantiegeld Delen. Vorig jaar werd er in onze

gemeente 5.350,00 euro ingezameld. Nu staat de teller al boven de 7.000 euro...! Een prachtig bedrag waarmee, samen met de andere kerken die aan deze actie meedoen, veel gezinnen blij kunnen worden gemaakt. In de volgende Johannesbrief vindt u het eindbedrag.

De Diaconie

NIEUWE NAAM DAC: DE AANDACHT

Al jarenlang is het DAC in Amersfoort een bekende naam: het Diaconaal Aandacht Centrum.

Sinds 1 januari 2024 is er een nieuwe naam in gebruik, namelijk **De Aandacht** - diaconaal ontmoetingscentrum. Het adres van het inloophuis is hetzelfde gebleven: Zuidsingel 5.

GEMEENTENIEUWS

VERTREK ALKE LIEBICH

Er komt ongetwijfeld iets over de toekomst na mijn vertrek in de Johannesbrief. Daarom moet mijn vertrek er natuurlijk ook bij. Bij dezen:

Na ruim 12 jaar in de Johanneskerk komt er een tijd van verandering. Ik zal in januari afscheid nemen van de gemeente en de jaren tot aan mijn pensioen werken op contractbasis. Mijn echtgenoot Ids is in 2023 gestopt met betaald werk, en wij hebben de behoefte om meer tijd gezamenlijk vrij te maken. Werk op contractbasis geeft die mogelijkheid. Dat houdt in dat ik als

ambulant predikant zal gaan werken bij de PKN. Een kerkelijke gemeente kan mij dan inhuren voor een halve werkweek, voor een aantal maanden. Hier is regelmatig vraag naar. Ik weet dus nog niet waar ik verder zal gaan. Ik kijk ernaar uit u te spreken in de vieringen en gesprekken, in de komende maanden. Het afscheid is inmiddels gepland op 12 januari.

Alke Liebich

BESTUURLIJKE ZAKEN

Het belangrijkste onderwerp in de laatste kerkenraadsvergadering was natuurlijk het vertrek van Alke Liebich, en wat ons te doen staat om in de vacature die per januari 2025 ontstaat, te voorzien. Allereerst wil de kerkenraad opmerken alle begrip te hebben voor Alkes besluit. We wensen haar dan ook veel succes en plezier in haar nieuwe functie, waar dat ook precies zal zijn.

De kerkenraad is gestart met het denken over de invulling van de vacature. Volgens ons reglement is de benoeming in handen van een kiescollege. Het kiescollege bestaat uit de kerkenraad en het adviescollege (Arriën Kruyt, Harm Dane en Marcel Kemp). De kerkenraad wil graag een meer divers kiescollege, en zal daarom leden/vrienden zoeken die ook in het kiescollege plaatsnemen. Op die manier kunnen we ook in het kiescollege komen tot een kerngroep die praktische zaken voorbereidt en regelt, en de totale groep die besluit en tot een voordracht voor de leden komt. De uiteindelijke benoeming gebeurt door de ledenvergadering.

Om te beginnen willen we zo snel mogelijk met de gemeente in gesprek om het te hebben over waar we staan als Johanneskerk. Waar gaan we naar toe? En welke predikant is hiervoor nodig? We nodigen daarom iedereen uit om aan te sluiten op **een ledenvertoeving op zondag 7 juli na de dienst of op woensdag 10 juli 's avonds**. Deze zijn niet besluitvormend, maar bedoeld om onze ideeën met elkaar te delen. Vervolgens willen we in september een ledenvergadering houden. In die vergadering zullen we besluiten over de vorming van het kiescollege, de profielschets van onze gemeente, de gezochte predikant en de omvang van de aanstelling. We mikken voorlopig op **zondag 22 september** na de dienst.

Het afscheid van Alke Liebich zal zijn op zondag 12 januari. *Zijn er nu al mensen die mee willen denken over de organisatie daarvan?*

Verder heeft de kerkenraad het pioniersproject Café Veerkracht geëvalueerd. Een jaar geleden besloten we hiermee van start te gaan. Vanaf januari zijn er maandelijkse bijeenkomsten geweest. Het project kampt nog met kinderziektes. Zo is het projectteam niet op sterkte en blijft het aantal deelnemers achter bij wat we hoopten. Hopelijk gaat dat in de tweede helft van het jaar beter.

Gezien de komende beroepingsprocedure zijn sommige onderwerpen van de kerkenraad wat naar achter geschoven. We zijn bijvoorbeeld aan het denken over verbeteringen in de kerkzaal en over hoe we onze bestuurskracht kunnen verhogen, maar dat heeft dus op dit moment geen prioriteit.

De kerkenraad is voornemens om Elise Folmer weer aan te stellen als jongerenwerker voor Supertwien. Zij krijgt een contract voor een jaar.

Laura van Rossum du Chattel

Wil je iets zeggen of vragen over het werk van de kerkenraad? Bel, mail of app Laura van Rossum du Chattel, secretaris@johanneskerk.nl, 06 1587 5667

VERVANGING PENNINGMEESTER EN HULP BIJ VERHUUR

In de komende jaarvergadering van maart 2025 verlaat ik de kerkenraad. Ik heb dan (opnieuw) twee termijnen van vier jaar in de kerkenraad gezeten en de statuten schrijven, terecht, voor dat het na acht jaar welletjes is.

In de kerkenraad vervul ik nu de functie van penningmeester. Ik doe dus niet de boekhouding. Die doet Els Kaars. Maar het penningmeesterschap vereist nauwkeurigheid en inzet. De meeste betalingen worden door de penningmeester gedaan. Mijn vraag is of u mij als penningmeester wilt opvolgen. Ik stel deze vraag tijdig zodat ik u goed kan inwerken. Dat inwerken geldt niet alleen de dagelijkse gang van zaken, maar vooral het traject van de jaarrekening. Het penningmeesterschap vergt gemiddeld twee uur per week. Alle toeters en bellen die ik als penningmeester erbij doe, ook

het gewone kerkenraadswerk, nog eens zes uur per week.

Naast het lidmaatschap van de kerkenraad doe ik nog wat andere dingen. Dingen waarvan het niet goed is dat ik die alleen blijf doen. Gelukkig heb ik voor de ledenadministratie hulp gekregen van Johan van der Waal. Maar de verhuur doe ik in m'n eentje. Dat is kwetsbaar. Wilt u me daarbij helpen? Het tijdsbeslag hangt af van hoe we onze samenwerking vormgeven. Alleen ben ik met de verhuur gemiddeld 8 uur per week bezig.

Ik doe dingen op mijn manier en het is goed mogelijk dat er efficiëntere werkwijzen zijn. En het is ook mogelijk dat we afzien van sommige activiteiten, wanneer de menskracht ontbreekt.

Jan Nienhuis, jan.r.nienhuis@gmail.com

DOOP EN BELIJDENIS MET PINKSTEREN

Tineke Boudestein vertelt in deze Johannesbrief over de Pinksterdienst samen met de Ruimteviering. In die dienst hebben drie mensen, Nicolas Joël, Auke Rosendal en Marike Brijder belijdenis gedaan en/of zijn gedoopt. Bijzonder moment in deze dienst. In deze Johannesbrief stellen Auke en Marike zich wat uitgebreider voor, Nicolas had dat al eerder gedaan in de laatste Johannesbrief van 2023.

VERSLAG PINKSTERZONDAG

We hebben om 9 uur afgesproken, dus ik heb de wekker gezet. Ik word wakker: Pinksteren! Ik verheug me op de dienst, die ik met een groep van de Ruimteviering en de Johanneskerk plus de drie mensen die belijdenis doen, Marike, Nicholas en Auke, heb voorbereid. Misschien is er kleine foto te plaatsen van Foto's van Alke L/Nicolas, misschien een stukje foto? Zo niet dan niet, ook oké. We hebben goed samengewerkt met vooral als doel er een feestelijke dienst van

te maken, die recht doet aan de mensen die belijdenis doen. Hun keuze als motto was 'leven uit de Geest'. Alke zocht er de tekst uit Galaten 5 bij, over de vruchten van de geest. Uit verschillende vertalingen stelde ze een mooi geheel samen.

Jan heeft zaterdag de kerkzaal in orde gemaakt, dat scheelt ons heel wat werk. Maar er is nog veel te doen. Na een kop koffie waarbij we het hele draaiboek nog eens doornemen gaan we aan de slag. Marieke (RV) maakt een decoratie met 7 verschillende bloemen in de kleuren van vuur onder het doopvont. Vuur is ook een thema vandaag. Er is een afdruk op het liturgisch centrum opgesteld van het rode pinksterraam uit Taizé. Deze afbeelding staat ook op het liturgieboekje. Ik heb van rode lapjes vlammetjes gemaakt waarmee je kan wapperen. We oefenen de pas van de processie. De kaarsen die bij de Bijbellezing worden gebruikt worden bijgesneden. We testen de microfoon. De zangers komen binnen om met elkaar in te zingen onder leiding van Riemer (RV). In lichte paniek vinden we de knielbank uiteindelijk in het verwarmingshok. Kees komt met de liturgieboekjes. Deze zijn door Einar zorgvuldig opgemaakt. Henk brengt een prachtig boeket in passende kleuren; we zoeken er een goede plek voor. Het rode antependium wordt opgehangen en we vinden de rode collectezakjes. Jorn (RV) sjouwt wat af met extra stoelen, de kerk loopt vol tot 120 personen.

Riemer neemt de gezangen door met de kerkzangers en dan begint de dienst.

De intochtsprocessie wordt begeleid door 'Nada te turbe' (LB 900) een Spaanstalig Taizélied op verzoek van Marike. Er wordt stevig ingezet met een bekend dagboekfragment van Dag Hammerskjöld gelezen door de drie confirmanten: 'eens zei ik ja tegen iemand - of iets'. Clarine leest het Kyrië; bij het Gloria laat de Geest onze vingers tintelen (als we dat willen). Ik mag de lezing uit de brief aan de Galaten doen. De laatste woorden raken me het meest: *'laten we elkaar niet de voet dwars zetten en geen koud hart, maar enkel een warm hart toedragen'* In haar overdenking benadrukt Alke het verlangen dat de zachte krachten kunnen winnen in een nieuwe orde, waarin we onze angst los durven te laten. Dit was ook de weg met Marike, Nicholas en Auke, het verlangen

naar eigen groei in de Geest, waardoor je leven kan veranderen.

In het lied daarna van Huub Oosterhuis (ZZZ 567) zingen we onder andere: 'Mij, lichtgeraakte, heb jij doen ontbranden. En nu brand ik lichterlaaie naar jou toe'. Voor de doop en belijdenis zingen we in het lied 'Wie door de geest is aangeraakt die zet de mens in vuur en vlam, verenigt tot gemeenschap'. (ZZZ 117)

De kinderen komen erbij en blazen met hun adem de Geest over het doopwater. Foto Alke in gesprek met de kinderen Marike doet belijdenis van haar geloof, Auke en Nicholas worden voorafgaand aan hun belijdenis gedoopt. Alle drie lezen ze een zeer persoonlijke getuigenis voor. Ontroerend is het hoe de kleinzoon van Auke, Julius, de doopkaars voor hem ontsteekt. We zingen de drie toe met een zegenlied (LB 672), wapperend met de vlammetjes, om hen 'met Pinkstergloed' te verlichten. Nicholas

begint de voorbeden met een gebed voor Frankrijk, zijn geboorteland. Daarna delen we de voorbeden op de manier van de Ruimteviering en sluiten we af met een mooi gezongen Onze Vader (ZZZ303).

Het begin van het slotlied (LB 697) vat het geheel mooi samen:

*'Kom Schepper, Geest Jij,
die de dag verlicht
ons hart weer warmt
Wij loven je om
het vuur in onze ziel,
de passie en de pijn
wij loven je om
verlangen dat weerklinkt.'*

En swingend op het refrein verlaat ik de kerkzaal, vervuld van vreugde en dankbaarheid.

Tineke Boudestein

INTERVIEW AUKE ROSENDAL

Ik weet niet wie - of wat - de vraag stelde. Ik weet niet wanneer zij gesteld werd. Ik herinner me niet dat ik antwoordde. Maar eens zei ik ja, tegen iemand - of iets. Vanaf dat moment heb ik de zekerheid dat het leven zinvol is en dat mijn leven, in onderwerping, een doel heeft.

Dag Hammarskjöld

Bovenstaande heeft Auke voorgelezen in de Pinksterdienst, velen hebben dat meegemaakt. In een volle kerk heeft hij samen met anderen zich laten dopen en heeft hij belijdenis gedaan. Op maandagmorgen hebben we een afspraak. Auke komt van zijn werk, de HU, Hogeschool Utrecht in Amersfoort. Hij heeft zijn werkkleren nog aan. Zijn fiets laat zien dat hij ook bij de post werkt, hij heeft een vaste wijk in Schothorst. Beide banen zijn oké, maar Auke ventileert ook dat hij met regelmaat onzeker is hoe dat in de toekomst zal gaan. Reorganiseren, automatiseren, straks is er geen plek meer voor mensen, het is niet bij te benen. Vooral het werk bij PostNL is onzeker, omdat niet duidelijk is hoe het verder zal gaan met bezuinigingen en met postbezorging in het algemeen. Jammer want

het is een prima baan, lekker buiten en beetje eigen baas.

Auke is geboren en getogen in Ter Apel. Zijn ouders zaten in het onderwijs en hij benoemt zijn basis als atheïstisch. Al jong was hij zoekend, wilde hij de 'grote wereld' ontdekken, hij vertelt van onrust en behoefte iets met en voor de wereld te doen. 'Dit kan toch niet de bedoeling

zijn? Levensvijandig noemde hij zichzelf in die tijd, 'verschrikkelijk hoe het was en alles moest anders'. Hij sloot zich aan bij actiegroepen, maar ook in bijvoorbeeld de kraakbeweging vond hij geen rust.

Zijn zoektocht bracht hem naar verschillende plaatsen en verleidde hem tot diverse studies en banen, in Groningen studeerde hij wiskunde, in Amsterdam volgde hij kunstgeschiedenis, Italiaans, in Amersfoort Christendom en Boeddhisme.

Ondertussen is hij 65 jaar en geeft hij aan dankbaar te zijn voor zijn leven zoals het nu is.

Na enkele zware periodes leeft hij zo'n 20 jaar met Ingrid, zijn vrouw, eerst in Amersfoort en nu in Hoogland.

Naast zijn beide banen en het gezin (3 kleinkinderen) heeft hij nog tijd voor zijn grootste hobby: lezen! Henri Nouwen (cadeautje bij zijn belijdenis), Harry Mulisch, Shakespeare en natuurlijk de boeken aangedragen binnen zijn boekenclub.

Hij laat doorschemeren dat hij blij is dat hij de Johanneskerk heeft 'gevonden'. Terugdenken aan de Pinksterdienst doet hem goed. Hij voelt

zich welkom in de gemeente en zijn geloof geeft hem een steuntje in de rug. Geloof helpt hem ook om te leven met de dingen die zwaar zijn. De tekst die hij 'meekreeg' bij zijn doop is een mooie illustratie van hoe hij zich voelt, hij citeert Jeremia 31 vers 3:

*Van ver is de Ene naar je toegekomen.
Ik heb je altijd liefgehad,
mijn liefde zal je altijd vergezellen.*

Auke heeft nog geen idee hoe dat er de komende tijd uit gaat zien, gemeentelid zijn. Maar eigenlijk heeft hij het begin al gemaakt, koffieschenken, helpen met schoonmaken van de kerk, deelnemen aan Wake voor de Vluchteling, maar ook buddy worden n.a.v. de oproep van Corrie Hoekstra een paar weken terug.

Ik kijk terug op een ontmoeting met iemand die het leven bepaald niet cadeau krijgt, maar toch zonder ophouden zoekt naar mogelijkheden en nieuwe kansen.

Dank Auke voor dit indrukwekkende gesprek!

Trudy Leeuwendal

BELIJDENISTEKST VAN AUKE ROSENDAL

Ik dank u, God, dat u mij geschapen hebt.
En dat u mij de levensadem hebt ingeblazen.
Ik dank u voor al het goede, dat u op mijn pad hebt laten komen:
In de eerste plaats voor Ingrid, mijn vrouw.
En via Ingrid voor Linda en Paul en hun drie prachtige kinderen, onze kleinkinderen.
En voor alle verdere familie en vrienden.
En ik dank u voor het mogen zingen over u, hier in deze kerk, wat de vonk van het geloof geleidelijk in mij heeft aangewakkerd.

Hoe lang, hoe vaak, heb ik mij niet ondankbaar betoond jegens u, zag ik vooral al het moeizame waar het leven nou eenmaal ook mee gepaard gaat.
Probeerde ik het moeizame steeds weer te ontlopen,
Was angst voor het leven, angst om werkelijk voluit lief te hebben mijn voornaamste drijfveer,
Verzette ik mij met mijn gedachten tegen de levensstroom .

Maar u hebt mijn verzet laten instorten, en mij door een diep dal laten gaan,
Om mij de weg terug omhoog te laten zien, de weg naar het licht.
Een weg waarop ik nog regelmatig struikel.
Maar ik geloof dat u een God bent die zonden vergeeft.
Ik geloof dat u bevrijdt van angst, omdat er door lijden en dood heen hoop is op nieuw leven.

Ik heb mijn leven lang een pacifistische overtuiging aangehangen, en nu, nu er zoveel gebrek aan vrede is in de wereld, vraag ik u om mij tot een instrument te maken van uw vrede.

INTERVIEW MET MARIKE BRIJDER

In de vierde Johannesbrief van dit jaar heeft Marike zich al kort voorgesteld. Dat hoeven we niet te herhalen. Marike voegt er nu gelijk maar aan toe, dat ze het lastig vindt om 'bevraagd' te worden, ze is meer gewend aan het bevragen van de ander. We moeten er even om lachen en gaande het gesprek blijkt de rol haar misschien wel beter te passen dan ze eerder dacht....

Marike is opgegroeid in Harlingen, waar haar ouders nog steeds wonen. Het was een liefdevol gezin, maar voor Marike was Harlingen te klein. Na haar gymnasiumexamen ging ze Spaans studeren in Groningen. Ze was een avontuurlijke student en die studie bracht haar in Spanje en zelfs in Bolivia. Ze liep daar stage op de Nederlandse ambassade. Inhoudelijk erg interessant, maar werk voor de klas trok haar meer. Terug in Nederland maakte ze haar studie af en gebruikte ze haar tijd in Bolivia om haar eindschrijft af te maken, een journalistiek onderzoek naar berichtgeving over staatscorruptie in Bolivia. De lerarenopleiding volgde en een baan als docent Spaans, kunstzinnige vorming en Nederlands als tweede taal. In het onderwijs kon Marike haar idealisme goed kwijt.

Het indrukwekkend aantal verhuizingen in haar leven zegt iets over haar vermogen om steeds in andere stad of land haar thuis te maken en een vriendenkring op te bouwen. Wat daarbij mogelijk geholpen heeft is de beslissing te gaan wonen in een woongroep of collectief. Voor haar een keuze om aandacht of zorg te geven aan anderen, ook voor mensen buiten je eigen kringetje. Het is haar met de paplepel ingegeven. Haar moeder heeft jaren vanuit de Diaconie mensen met zorg omringd. Aarzelend zegt ze dat ook zij zich goed voelt bij het aandacht geven aan de ander in welke vorm dan ook.

Ze is dit jaar 20 jaar samen met partner Marc. Met hun inmiddels 14-jarige zoon wonen ze sinds 2013 in Amersfoort. Niet alleen verruilde ze in 2024 haar baan, als docent en lerarenopleider, voor een beleidsbaan bij de Utrechtse Hogeschool. Ook heeft ze dit jaar besloten om belijdenis te doen in de Johanneskerk.

God is er altijd geweest in haar leven, daar heeft ze nooit aan getwijfeld. Toch heeft het even geduurd voor ze een gemeente vond waar ze zich opgenomen voelde en waar ze 'ruimte tussen de woorden' ervoer. Waar een open sfeer heerst en weinig dogma's nageleefd worden. De Pinksterdienst zoemt nog steeds na, het was mooi en indrukwekkend. Haar belijdenis heeft Marike nog meer rust gegeven en dankbaarheid. Ze voelt zich gedragen en verbonden. De feestelijk gedekte tafel na afloop thuis, ontroert haar nog steeds.

Marike gaat helemaal voor haar gezin, ze is leergierig, betrokken, verbonden met mensen en de wereld, nieuwsgierig. Met deze eigenschappen is het een (leer)proces en soms een opgave om te leven met minder energie, door de naweeën van een coronabesmetting. Ze doet dat met verve en leeft haar leven, ondanks de beperkingen, intensief en gretig!

Als Marike wat meer gewend is in haar nieuwe baan, gaat ze zeker het schilderen, alleen of met anderen, weer oppakken.

Haar belijdenistekst is voor haar passend en geeft steun in deze fase van haar leven:

Psalm 18, vers 29 en 30:

*Want jij zijt het die mijn lamp weer licht geeft,
Met u neem ik een horde,*

Met mijn God spring ik over een muur.

Dank Marike voor ons boeiende gesprek en voor het inkijkje in je leven!

Trudy Leeuwendal

BELIJDENISTEKST VAN MARIKE JOHANNA BRIJDER

Lieve God
die zijt in het gras en in de bomen,
in de sterren, in het zand,
boven ons,
onder ons,
in de ruimte tussen onze cellen,

Lieve God,
lang zocht ik naar wegen om U te leren kennen,
dwong ik kennis af, misschien,
zat ik mezelf in de weg,
terwijl ik wel wist dat het niet zo ingewikkeld kon zijn.
dat ik als klein meisje, aan de kant van de sloot, turend in het kikkerdril,
of 's avonds in de tuin, turend naar de sterren,
al voelde waar ik later zo vaak zo moeilijk bij kon.

Vertrouwen.
Een gevoel van veiligheid.
Gedragen worden.
Klein mogen zijn, bij U.

Ik heb vele wegen bewandeld.
En ik weet dat ik U in mijn hart nooit heb willen loochenen,
maar oh, wat heb ik aspecten van de christelijke cultuur,
of misschien de menselijke natuur,
gehekeld.

De wetten en de regels,
Alle jassen die wij mensen
U hebben willen opdringen.

Controle, machtsmisbruik, hebzucht, zelfzucht.
En al deze eigenschappen in mijzelf.

Lieve God,
toen ik het zwaar had en wanhopig was,
welden oude psalmen in mij op.
U was er. U hielp mij.
Ik vond U niet, Ú vond mij.
U bent er. U helpt me
Daarvoor wil ik U danken, lieve God.

Lieve God,
Graag wil ik dichtbij U zijn.
En ik weet: U bent er wel,
ík ben degene die vaak afgesloten is, uit contact.

Lieve God,
Vandaag doe ik belijdenis.
Belijdenis van mijn dankbaarheid voor Uw hulp.
Belijdenis van mijn wens dichtbij U te leven, in contact met U te staan.
Amen

BELIJDENISTEKST VAN NICOLAS JOËL ABDESSALAM

Mijn reis naar het geloof begon met de zoektocht naar meer spiritualiteit en betekenis in mijn leven. Een deel van het geloof is jezelf tegenkomen. Dat kan pijn doen, maar is vaak ook heel heilzaam en zinvol. Mijn God helpt me om meer acceptatie te vinden.

"God, schenk me de kalmte om te aanvaarden wat ik niet kan veranderen, de moed om te veranderen wat ik wel kan veranderen, en de wijsheid om het verschil hiertussen te zien."

De grootste strijd voor een betere wereld is meestal met jezelf. Deze joods-christelijke waarden hebben me geleerd dat een rechtvaardige samenleving begint bij de ontwikkeling van ons eigen karakter.

Verder vind ik langzaam meer betekenis dankzij het geloof in een zeer individualistische maatschappij. Zoals dit Joodse gezegde van Beit Hillel luidt: "Als ik niet voor mezelf ben, wie zal er dan voor mij zijn? Maar als ik alleen voor mezelf ben, wat ben ik dan?"

Over de Remonstranten

Een van de dingen die me echt aanspreekt in de Remonstrantse kernwaarden is de nadruk op vrijheid, verdraagzaamheid en verantwoordelijkheid. Het idee dat we allemaal vrij zijn om ons eigen pad te kiezen en onze eigen spirituele reis te maken, terwijl we ook respect hebben voor anderen en verantwoordelijkheid nemen voor onze acties, spreekt me enorm aan. Voor mij is het belangrijk dat deze Remonstrantse waarden vindbaar blijven voor mensen die dat willen, en ook voor mensen die eerst een ander geloof hadden. Ik vind het geweldig hoe de Remonstranten geloven in de kracht die God in de mens heeft geplaatst om de wereld een betere plek te maken.

Het feit dat de Remonstranten geen fundamentalistische visie op de wereld omarmen, is ook iets wat me erg aanspreekt. Als tiener was ik geschokt door het fundamentalisme in de wereld en het lijden dat daaruit voortkwam, en ik ben blij dat de Remonstranten een alternatief bieden dat gebaseerd is op liefde, tolerantie en acceptatie. Het feit dat de Remonstranten mensen met verschillende geaardheden accepteren, is ook belangrijk voor mij. Daarnaast hebben de verhalen van profeten en de inspirerende voorbeelden van Jezus Christus altijd een speciale betekenis voor me gehad.

De reis van geloof met de Johanneskerk.

Ik ga al bijna vijf jaar naar de Johanneskerk. Ik voel me aangetrokken tot deze warme gemeenschap van mensen die de zoektocht naar het goddelijke hebben gemaakt. Het idee om te verbinden met anderen die dezelfde vragen stellen en dezelfde reis maken, voelt als een waardevolle ervaring voor mij. Ik wil graag op het pad van geloof met jullie wandelen en jullie helpen wanneer het kan, zowel online om vindbaar te zijn voor mensen die op zoek zijn, als in het echt.

'TROTS' IN DE HUISKAMER, 22 MEI 2024

Met Alke Liebich, Marina Schaink, Mieke Verlee, Marcel Kemp, Hans Wilschut en Noor Naaborgh
Onze eerste associatie met het onderwerp 'trots' was natuurlijk de titel van het hoofdlijnenakkoord, dat in de week voorafgaand aan dit huiskamergesprek werd gepubliceerd: Hoop, Lef en Trots. Of de daarmee bedoelde trots strookt met wat wij eronder verstaan? Overigens blijkt het niet zo gemakkelijk het begrip 'trots' te omschrijven. Het is, vinden we, in elk geval iets dat je 'van binnen' ervaart. Je kunt je trots voelen als iets lukt, waarvoor je in jezelf iets hebt moeten overwinnen, een

'technische' drempel bijvoorbeeld. Of als je de ruimte hebt bevochten om je capaciteiten te kunnen inzetten en daarmee recht te doen aan wie je bent.

Dat bracht ons op de gedachte dat 'je trots voelen' ook met een groepsidentiteit te maken kan hebben: als groep en als individu in die groep gezien willen worden, als groep ruimte vragen of zelfs opeisen. Dat kan uit de hand lopen, als je je als groep zo manifesteert dat anderen in hun ruimte beknot worden.

Trots is iets wezenlijk anders dan hoogmoed. Trots zit van binnen; hoogmoed straalt je naar je omgeving uit. Duidelijk wordt ook dat het voor de een gemakkelijker is trots te ervaren dan voor de ander. Kennelijk speelt je opvoeding ook een

rol. Het lijkt te 'helpen' als iemand wel eens heeft laten merken trots op jou te zijn geweest. En hoe zit het met 'tevreden zijn' over iets dat je hebt gedaan? Ben je dan gewoon heel tevreden met het resultaat of trots op jezelf? Het blijft een lastig thema, maar het leverde een boeiend gesprek op. En gelukkig belofde Alke, die ons aan de hand van citaten uit *Trots, de filosofie van een emotie* van Martha Claeys, langs verschillende aspecten van 'trots' heeft geleid, over het onderwerp te preken. Als u dit leest, heeft ze dat inmiddels gedaan.

Noor Naaborgh

WAKE VOOR VLUCHTELINGEN

Op zaterdagmiddag 15 juni 12 uur was het zover: de Wake voor Vluchtelingen ging van start. Een etmaal lang was er aandacht voor de aan de grenzen van Europa omgekomen vluchtelingen. Er werd ook 's nachts gewaakt.

Wethouder mw. Nadya Aboyaakoub-Akkouh was aanwezig bij het begin van de Wake. Zij is in Amersfoort onder meer verantwoordelijk voor inburgering en integratie. Na de viering van 12 uur bleef zij om door te praten over de situatie in Amersfoort met betrekking tot de opvang van vluchtelingen. Elk even uur begon met een bezinnend moment, door verschillende geloofsgemeenschappen verzorgd. Ieder deed dat op eigen wijze, creatief en met veel betrokkenheid. De namen van slachtoffers die in 2023/2024 aan de grenzen van Europa zijn gevallen, werden genoemd en voor hen werd een lichtje aangestoken. Zaterdagavond was de documentaire Shadow Game te zien.

Dit alles vond plaats onder de vleugels van een bijzonder kunstwerk, genaamd 'De Vredesduif'. Het zwevende doek van Vanessa Oostijen en Maartje van den Noort waakte met ons mee. Gemiddeld waren er 12 tot 20 mensen bij de Wake om namen te noemen en het licht brandend te houden. In de nacht waakten we met een kleine groep.

Van verschillende kanten hoorden we dat het oplezen van de namen en de situatie van hun overlijden aangrijpend is. Afgelopen jaar, mei 2023 tot mei 2024, werden er ruim 4000 meldingen van een overlijden bekend. Maar één melding noemt vaak meerdere namen van overleden kinderen, vrouwen en (jonge) mannen. Bovendien vermeldt de 'List of death refugees' alleen de personen die zijn gevonden. Ongetwijfeld zijn er veel meer doden die voorgoed verdwenen zijn.

De Wake sloot aan bij de landelijke Nacht van de Vluchteling. In die nacht wordt op verschillende plaatsen in Nederland een sponsorwandeling gehouden voor de Stichting Vluchteling.

Amnesty International Amersfoort deed met 3 groepen mee aan de Nacht van de Vluchteling. In de Johanneskerk was er tijdens de Wake de mogelijkheid om brieven te schrijven voor Amnesty.

De WAKE voor Vluchtelingen is een oecumenisch initiatief van diverse geloofsgemeenschappen, samen met de Amersfoortse afdeling van Amnesty International. De Raad van Kerken Amersfoort ondersteunt dit initiatief van harte.

Deelnemende geloofsgemeenschappen waren:
Apostolisch Genootschap, St. Ansfriiduskerk,
Basisgroep Keerkring, Diaconaal Opbouwwerker
PGA met enkele jongeren, Fonteinkerk,
Johanneskerk, Oecumenisch Avondgebed

Amersfoort, Oudkatholieke Kerk, Ruimteviering,
Stadsdominee Amersfoort.

Namens de Stuurgroep Wake, Dineke Spee

Een krijgszuchtige tijd

Steeds gedacht: één soldaat maakt nog geen oorlog.
Maar nu met man en macht gezocht naar geruststelling,
naar de winter in een zwaluw zien overgaan, of de boter

op het aanrecht bestuderen en hoe snel zacht, dat iets nog
zacht kán worden in deze wereld en we allemaal zo smeerbaar,
maar de kou spat van beeldschermen, uit radiostemmen.

Ze zeggen dat de veldslag is begonnen, dat anderhalve
rus en een paardenkop dit wilden, terwijl wij toch weten dat
vrede meer aanzien geeft dan geweld, dat alleen menslievendheid

je een stoel in de geschiedenis geeft. En ook: een vechtersjas of een
ijzervreter is geen identiteit, het is een mal waar je jezelf in giet.
Wie het zwaluwnest bevuult, broedt uiteindelijk zijn eigen ei kapot.

Het volgende moeten we onthouden: dat we allemaal als
vluchteling geboren worden, op zoek naar de juiste plek,
naar veiligheid en wat voorspoed, een liefkozende blik.

Dus maak vrij baan in het hart, want daar is een onmeetbare
ruimte. En bedenk dit: in ieder welkom zit een schuilkelder.

Lucas Rijneveld

WAT MIJ RAAKT (WIL IK DELEN)

Gedeelde gedachten n.a.v. Wake voor Vluchtelingen (15 en 16 juni):

Heeft een Wake eigenlijk zin?

- * Nee, het heeft eigenlijk geen zin, maar des te meer betekenis...
- * Het is indrukwekkend en samen met anderen...
- * Bijzonder dat we al die namen kunnen noemen zonder te huilen...
- * Het geeft verbondenheid en hoop...

Het kleine/grote goede verzamelen, in het licht zetten:

- * Statushouders helpen om werk te vinden
- * Traditioneel koken voor mensen die verblijven in een AZC
- * Onbekenden zijn met regelmaat behulpzaam
- * Zorg hebben voor de wereld en de eigen omgeving
- * Dat er ook op gemeentelijk niveau echte aandacht is voor vluchtelingen
- * Aandacht voor diversiteit in onze stad geeft hoop

ACTIVITEITEN

LANDELIJKE LIEDDAG HET VRIJE LIED

Voor de snelle lezers: Zangers aller landen verzamelt u! Op zondag 30 juni van 13.30 – 15.30 uur zingen we onder leiding van Maarten van der

Bijl, cantor-organist in de Geertekerk, een selectie uit de drie bundels van Het Vrije Lied die de afgelopen jaren zijn verschenen. Eerst studeren we de liederen samen in en daarna voeren we ze uit. Van die uitvoering wordt een muziekregistratie gemaakt, die later beschikbaar wordt gesteld via YouTube. Kom ook mee zingen, we kunnen een flink koor gebruiken! U zou er natuurlijk ook een leuk dagje Utrecht van kunnen maken en 's ochtends eerst de dienst in de Geertekerk kunnen volgen. Voor deze 'dagjesmensen' stellen wij een lunch ter beschikking. Wilt u ons via info@remonstranten.nl laten weten of u aanwezig zult zijn om mee te zingen en of u van de lunch gebruik wilt maken?

Remonstranten Geertekerk Utrecht

JOHANNESMAALTIJD

De volgende maaltijd is op **dinsdag 2 juli**. En daarna is er weer een diner op **vrijdag 6 september**.

Op 2 juli gaan Karin en Tieke een zomermaaltijd bedenken en misschien kunnen we wel op de binnenplaats zitten....

Inloop met glaasje vanaf 18.00 uur. De maaltijd begint om 18.30 uur.

Voor wie? Voor alle gemeenteleden, ongeacht leeftijd. Gasten welkom!

Voor de maaltijd kunt u zich tot en met de voorafgaande zondagmiddag opgeven bij Corrie Bongers-Bos 033-8885103 of per e-mail aan: johannesmaaltijd@hotmail.com

ZOMERLUNCH 14 AUGUSTUS

Dit jaar organiseren we een zomerlunch op **woensdag 14 augustus**. Dit om de 'saaie' zomertijd een beetje te breken en elkaar wat gezelligheid te bieden. Iedereen is van harte welkom, ook jongeren, ook vitale ouderen. Maar ook degenen die enige ondersteuning nodig hebben zoals bij het vervoer.

Tijd: we starten met koffiedrinken bij Laura om 11 uur. Voor 15 uur ben je weer thuis.

Plaats: adres Laura is Borgesiuslaan 43 in Amersfoort. Om 12.30 uur worden we verwacht

in de Theetuin
Heyligenberg op de grens
van Leusden en
Amersfoort. De lunch is
biologisch en vegetarisch.
Speciale wensen graag
opgeven.

Opgeven vóór 4 augustus
bij Tineke via telefoon 06
10531458 of app en voor vervoer kan worden
gezorgd. De kosten zijn 15 euro pp. Ter plekke
contant te betalen of overmaken aan Tineke
Boudestein NL 83 ASNB 0707 1240 42
We zoeken mensen met een auto om te helpen
bij het vervoer; ook graag melden vóór 4
augustus.

Verder lijkt het ons
leuk om elkaar
gedichten voor te
lezen. Dus een vraag
aan de liefhebbers
om een gedicht mee
te nemen. Dit is
geenszins een
verplichting.
Schroom niet en
kom gezellig mee!

Laura van Rossum du Chattel en Tineke
Boudestein

VROUWENGROEP 60+

De vrouwengroep 60+ komt bij elkaar op **vrijdag 20 september** bij Anneke Boswinkel.
Het onderwerp is emancipatie, en we gaan
verder met de vraag of we ons gestimuleerd
voelden in onze vrouwenemancipatie door kerk
en geloof.

Voor meer informatie, laura@hupkes.net.

LEESGROEP FILOSOFIE

De leesgroep filosofie heeft de laatste
bijeenkomst over het boek 'Tijdgeest' van Rik
Torfs gehouden. Het was zo'n interessant boek
dat we er vijf keer over hebben gesproken...
Nu gaan we het over een ander onderwerp
hebben en wordt een ieder weer uitgenodigd
om mee te gaan doen. In de zomerperiode
organiseren we op **woensdag 3 juli** en op
donderdag 15 augustus twee keer een filosofie-

avond van 20 tot 22 uur
over het boek:
Duidelijkheid van Tom
Jan Meeus. Aanmelden
vóór 28 juni (of zo
spoedig mogelijk!) bij
Dineke. Locatie nader
te bepalen, soms bij
iemand thuis, soms in
de Johanneskerk.

In september willen we starten met het
bespreken van het boek: Trots, van Martha
Claeys. Daarvoor zijn nog geen data geprikt. Als
we weten wie er mee wil doen, zal er een
datumprikket rondgaan. Aanmelden voor de
bespreking van 'Trots' vóór 30 juli, ook bij
Dineke.

d.spee@hetnet.nl of telefonisch 033 4801949

SAMEN NAAR NIJKLEASTER

In deze Johannesbrief staat een overdenking
over Nijkleaster, een leefgemeenschap (zeg
maar: klooster) net onder Leeuwarden. Dit
klooster is een jaar geleden begonnen. We
hadden voor corona serieuze plannen voor een
kloosterweekend; dat is blijven liggen. De
agenda van Nijkleaster biedt wat ruimte in het
najaar. Maar de data kunnen we niet lang
vasthouden, daarom nu vast deze vraag. Wie wil
graag mee naar Nijkleaster, vrijdag tot en met
zondag? En wanneer zou u kunnen?
Mogelijk is 13-15 september, 4-6 oktober, 1-3
november of 6-8 december. Er zijn
tweepersoons kamers die ook door één persoon
gebruikt kunnen worden. Dan kunnen er minder
mensen mee; een en ander is dus een puzzel.
Meld je belangstelling en datumvoorkeur zo snel
mogelijk bij mij (a.liebich@kpnplanet.nl). Ook
voor vragen, en ook als je liever later in 2025 wilt
gaan.

Alke Liebich

HANS VAN HAEFTEN: PLANKENKOORTS

Foto van boek in map Misschien heb je al ergens gelezen dat Hans van Haeften, een van onze organisten, een nieuw boek heeft geschreven: *Plankenkoorts*. Het is een roman over podiumangst. De doelgroep is breder dan alleen muzikanten, namelijk iedereen die interesse heeft in muziek of bezig is met vragen naar het waarom van zijn of haar werk. Dit is het tweede boek van Hans: in het eerste, *De oefencode*, geeft hij praktische adviezen voor uitvoerende musici. In de volgende Johannesbrief schrijven we er meer over.

VOORAANKONDIGING: MUZIKALE LEZING DOOR FRITS DE LANGE

Op donderdagavond 7 november a.s. zal Frits de Lange een muzikale lezing houden in de Johanneskerk. Zijn recente boek *'Overweldigend, leven met wat je niet in de hand hebt'* zal het uitgangspunt zijn voor zijn verhaal. Daarin stelt hij dat het hele leven overweldigend is en zoekt hij naar een manier om hiermee om te gaan, zodat we er niet door verpletterd worden, maar er ons geluk in vinden. Klimaatcrisis, politieke polarisatie, oorlogsgeweld, psychisch en lichamelijk leed, problemen in onze eigen sociale kring: het overweldigt ons. Continu zijn we op zoek naar evenwicht en een manier om hiermee om te gaan. Maar hoe doen we dat?

Frits de Lange verweeft in zijn verhaal inzichten van grote denkers met persoonlijke ervaringen en laat ons zien dat overweldiging zo slecht nog niet is: overweldigende ervaringen zijn juist de grond van ons bestaan. Dit besef biedt ons een sleutel tot een nieuwe, rijkere verhouding met de wereld om ons heen.

De Lange was hoogleraar Ethiek in Groningen en Amsterdam (1997-2021) en is theoloog, onderzoeker, schrijver, spreker en muzikant. In die laatste hoedanigheid speelt hij gitaar en zal hij samen met een collega-zangeres zijn lezing verluchten met zelfgeschreven teksten en liederen. Na afloop is er ruim gelegenheid om bij een drankje met Frits en met elkaar na te praten.

Eenieder is hierbij van harte uitgenodigd om deze avond mee te maken en kan alvast een kijkje nemen op <https://www.fritsdelange.nl> waar ook YouTube-filmpjes te zien en te horen zijn van eerdere optredens.

Nadere informatie bij Hans Gideonse: jda.gideonse@outlook.com

MUTATIES

Belijdenis gedaan: Marike Brijder.

Gedoopt en belijdenis gedaan: Auke Rosendal en Nicolas Joël

Gewijzigd van Remonstrants vriend naar belangstellende:

Robin Bos.

Harro Renaud.

Meer informatie is te verkrijgen via j.j.waal1964@gmail.com en jan.r.nienhuis@gmail.com

COLUMN: AI (ARTIFICIAL INTELLIGENCE)

U kent mij als schrijver van stukjes in dit blad. Met liefde en toewijding doe ik dat. De ene keer wat geslaagder dan de andere keer. Hoewel ik best makkelijk schrijf kost het me ook wel tijd. Geen probleem natuurlijk.

Maar. Het hoeft allemaal niet meer...

AI doet het voor me. Ik hoef het alleen maar te vragen. Voor een keer doe ik dat.

Ik vroeg aan mijn intelligente computermaatje een "persoonlijk verhaal over vrijzinnigheid en jesus" te schrijven. Binnen enkele seconden verscheen dit op het scherm:

(waarschuwing; deze tekst is gemaakt door AI en geeft dus niet de beleving van een persoon weer)

Vrijzinnigheid, oftewel de vrije benadering van religie en spiritualiteit, staat centraal in mijn levensverhaal en mijn relatie met Jezus. In mijn vroege jaren werd ik opgevoed in een traditioneel christelijk gezin, waarin de Bijbel letterlijk werd genomen en de leerstellingen strikt werden nageleefd. Maar al snel begon ik vragen te stellen die niet eenvoudig beantwoord konden worden binnen de grenzen van die orthodoxie.

Toen ik tiener was, voelde ik een groeiende behoefte om zelf op zoek te gaan naar antwoorden. Ik begon te lezen over verschillende religies en filosofieën, van boeddhisme tot existentialisme. Ik ontdekte dat elke traditie unieke inzichten bood over het leven, het universum en onze plaats daarin. Maar ondanks deze brede verkenning, bleef Jezus een belangrijke figuur voor mij.

Wat me fascineerde aan Jezus was niet alleen zijn rol als de Zoon van God, zoals die traditioneel wordt gezien, maar zijn menselijkheid en zijn boodschap van liefde en compassie. Zijn parabels en zijn manier van omgaan met de verschoppelingen van de samenleving spraken me diep aan. Maar ik voelde dat ik zijn boodschap niet volledig kon omarmen binnen de beperkingen van dogmatische regels en doctrines.

In mijn zoektocht naar een meer persoonlijke en betekenisvolle spiritualiteit, kwam ik in aanraking met vrijzinnige geloofsgemeenschappen. Hier vond ik een openheid en een bereidheid om vragen te stellen en twijfel te omarmen, iets wat ik elders had gemist. Vrijzinnigheid bood een ruimte waar ik kon experimenteren met mijn geloof en mijn begrip van Jezus kon verdiepen zonder de druk van conformiteit.

In deze context begon ik Jezus te zien als een radicaal vrijdenker, iemand die bestaande sociale en religieuze normen uitdaagde en een diepere, meer inclusieve vorm van spiritualiteit nastreefde. Zijn kritiek op hypocrisie en zijn nadruk op innerlijke transformatie resoneerden sterk met mijn eigen zoektocht.

Een keerpunt in mijn spirituele reis was een bezoek aan een retraitecentrum, waar ik de gelegenheid had om stil te worden en naar binnen te keren. Tijdens deze periode van introspectie en meditatie voelde ik een diepere verbinding met de kern van Jezus' boodschap: een oproep tot liefde, compassie en rechtvaardigheid, niet als abstracte begrippen, maar als levende principes die mijn dagelijks leven vorm konden geven.

Door mijn vrijzinnige benadering van geloof heb ik geleerd dat spiritualiteit niet vaststaat, maar een dynamisch en evoluerend pad is. Ik heb ontdekt dat ik de vrijheid heb om mijn eigen relatie met het goddelijke te definiëren en te verdiepen. Jezus blijft een leidende inspiratie voor mij, maar niet op de traditionele, dogmatische manier. In plaats daarvan zie ik hem als een gids die me aanmoedigt om mijn eigen weg te vinden, om authentiek en met compassie te leven.

Deze reis van vrijzinnigheid heeft me geleerd om open te staan voor diverse perspectieven, om de waarde van twijfel en vragen te erkennen, en om de spirituele ervaringen van anderen te respecteren. Het heeft

me ook geholpen om te begrijpen dat echte spiritualiteit niet gaat over het naleven van regels, maar over het cultiveren van een hart dat openstaat voor liefde en verbinding met anderen.”

Wat een tekst hmmm? Voelde u zich ook geraakt? Ook al is het compleet verzonnen? Dat zet wel aan tot nadenken. Althans, ik had dat. Hoe dan ook, er komt een tijd (nu al?) dat wat u leest niet meer geschreven hoeft te zijn door een persoon met echte belevissen, gedachten en ideeën.....

Roland Loos

RUIMTEVIERING SEIZOEN 2024-2025

Op 16 juni j.l. is iedereen die zich betrokken voelde bij de Ruimteviering bij elkaar geweest om terug te blikken op afgelopen seizoen en vooruit te blikken naar komend seizoen.

Met elkaar hebben we vastgesteld dat we terugkijken op mooie, inspirerende vieringen. Het is een prachtig wonder dat we iedere maand weer met zoveel betrokken mensen iets moois kunnen neerzetten!

Wij verheugen ons ook dat de samenwerking met mensen van de Johanneskerk over en weer groeit. Wij hopen dan ook dat iedereen zich komend jaar welkom voelt om mee te doen aan een van de voorbereidingsgroepen. Een voorbereidingsgroep komt twee of drie keer bij elkaar met een voorganger om de dienst vorm te geven. Er wordt gesproken over het thema, de Bijbeltekst en er worden liederen, muziek en bewegingen gekozen. Er is een basisopzet van de liturgie beschikbaar. Ieder viering is weer een unieke gezamenlijke creatie!

Via onderstaande link kun je je inschrijven voor deelname aan een van de voorbereidingsgroepen of mogelijk ben je ook beschikbaar voor liturgisch bloemschikken of een andere activiteit:

<https://tinyurl.com/ruimteviering>

Jaarthema

Een aantal mensen hebben mooie thema's aangereikt. We hebben met elkaar gekozen voor het jaarthema 'Het goede leven'. Wat maakt het leven goed, ook in tijden van crisis? Wat geeft het leven zin? Het zijn vragen die volop leven in onze samenleving. In het boek 'De zin van het leven' door Fokke Obbema gaan 40 prominente Nederlanders in gesprek met de schrijver over belangrijke levensvragen. Kan het christelijk perspectief hier iets aan toevoegen?

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

René Leegte:

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v. 'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

PASTORAAT

Mw. Ds. A.B. Liebich

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

Dhr. H. van Haeften, Dhr. W. Jonkers en Mw. A. van Eldik

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. J. Nienhuis

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

Johannesbrief

Inleveren kopij vóór 16 augustus a.s. Graag in een Word bestand per e-mail sturen aan johannesbrief@johanneskerk.nl. Afbeeldingen (foto's, illustraties) zijn altijd welkom, deze wel graag als apart bestand aanleveren. Datum ophalen Johannesbrief voor de contactleden, donderdag 29 augustus. De volgende Johannesbrief verschijnt op 30 augustus.

KERKDIENSTEN

7 juli: Ds. Arend van Baarsen, organist Wibren Jonkers

Arend van Baarsen is geestelijk verzorger in het Leids Universitair Medisch Centrum. Het thema van de dienst is: 'Hoop te midden van miskenning en weerstand'. We lezen over Ezechiël, die profeteert tegen een opstandig volk, en over Jezus, die in zijn eigen stad niet serieus wordt genomen.

14 juli: Alke Liebich, organist Alice van Eldik

Wij lezen nog steeds uit Marcus. Er is een contact heen en weer tussen alleen zijn en een mensenmassa. In hoofdstuk 6 ook weer: eerst gaan Jezus en de leerlingen naar een eenzame plaats, en dan zijn ze er weer de vele, hongerige mensen. De leerlingen zakt de moed in de schoenen. Hoe worden vele mensen gevoed? Het lijkt zo eenvoudig te kunnen in het evangelie.

Wij lezen Marcus 6: 30-44

21 juli: Alke Liebich, organist Alice van Eldik

Er hangen en staan kunstwerken van deelnemers en medewerkers van De Boeier in de kerkzaal. Ik, Alke Liebich, heb een rondleiding met uitleg van de makers gehad. Hopelijk kunnen we enkelen van hen in de dienst begroeten. In ieder geval spelen de werken een rol in de viering. Thema is 'Mijn luchtkasteel'. Wij lezen uit psalm 31: u geeft mijn voeten de ruimte.

28 juli: Harm Dane, organist Alice van Eldik

Op zondag 28 juli volgen we het oecumenisch leesrooster en slaan de Bijbel open bij Jesaja 63 en Marcus 6. We lezen dat de discipelen Jezus voor een spook aanzien en Marcus geeft daarbij zijn commentaar dat de discipelen hardleers zijn. Is dat oordeel van Marcus terecht? Wat moeten de discipelen dan leren en waarom is dat zo moeilijk?

4 augustus: Ds. Marthe de Vries, organist Alice van Eldik

Marthe de Vries is predikant in de Remonstrantse Gemeente Utrecht (Geertekerk)

11 augustus: Nanja ter Brake, organist Wibren Jonkers

Nanja ter Brake is lid van de Doopsgezinde Gemeente Utrecht. Zij is werkzaam als geestelijk begeleider en gaat regelmatig voor als gastpredikant.

18 augustus: Henk Dikker Hupkes, organist Alice van Eldik

Na een veelzijdige loopbaan op diverse terreinen is Henk Dikker Hupkes in 2018 met emiraat gegaan als voorganger van de Protestantse Stiftsgemeente in Weerselo. In Amersfoort is hij lid van de Bergkerk.

25 augustus: Alke Liebich, organist Hans van Haeften

Ik heb al eens opgemerkt dat teksten over land en volk Israël van alles oproepen. En dat ik daar nog eens over zou spreken. Dat doe ik, in aanvulling op de overdenking van Harm Dane in de Johannesbrief van juni, op deze zondag. De lezing moet ik nog kiezen. Volg hiervoor de website en de Johannesmail.

1-september Renske van Berkel, organist Wibren Jonkers

Meer info volgt t.z.t. in de Johannesmail.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
